

Ny rapport fra Frivilligrådet:

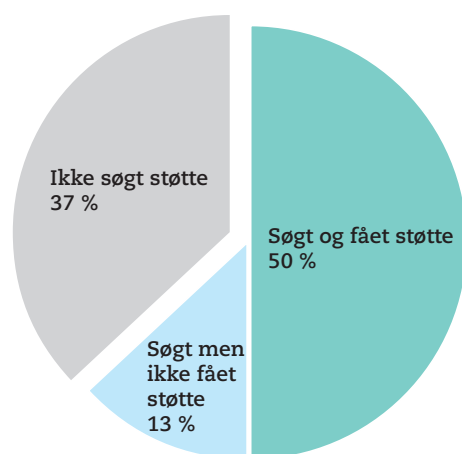
INVESTERINGER I ETNISKE MINORITETSFORENINGER

En ny landsdækkende undersøgelse fra Frivilligrådet viser, at langt størstedelen af de etniske minoritetsforeninger i Danmark tager aktiv del i den sociale indsats — ofte i et samarbejde med andre aktører. Selvom kommuner, stat og fonde i udbredt grad understøtter den sociale indsats i disse etniske minoritetsforeninger økonomisk, så kan tilgangen til støttemidler være en udfordring for visse foreninger. Mange mangler stadig viden om støttemuligheder, der følges ikke nok op på foreninger der får afslag, og nogle foreninger falder mellem to stole i puljesystemet.

KOMMUNEN ER DEN VIGTIGSTE STØTTEKILDE

Undersøgelsen omhandler både kommune-, stats- og fondsstøtte, men det viser sig, at det er kommunen, der er absolut den vigtigste støttekilde for de etniske minoritetsforeninger. Bare 18 % har søgt støtte gennem statslige puljer, 27 % har søgt støtte fra fonde, mens 63 % har søgt støtte hos kommunen. Det sidste tal udgøres af to grupper: De 13 % der søgte, men ikke fik støtten sidste gang de søgte, samt de 50 % der søgte, og fik støtten sidste gang de søgte.

Figur 1: Ansøgning af støtte hos kommunen i perioden 2007-2011

"I perioden 2007-2011, har I da søgt økonomisk støtte fra kommunen?" (n=169)

Rapporten påpeger, at der fortsat er behov for en opsøgende indsats over for de etniske minoritetsforeninger i forhold til at oplyse om mulighederne for økonomisk støtte. Næsten halvdelen (45 %) af de foreninger, der ikke søger støtte hos kommunen, ved nemlig ikke, at muligheden overhoved findes.

DER MANGLER OPFØLGNING PÅ AFSLAG

Næsten halvdelen (45 %) af de foreninger, der har fået afslag fra kommunen, mener ikke, at de har fået en begrundelse for afslaget.

Rapporten fra Frivilligrådet udforsker emnet nærmere i interviews med foreninger, der har fået afslag. Her fremgår det, at modtagelse af støtte hænger tæt sammen med at opleve en anerkendelse af værdien af den sociale indsats:

“... næste år, når vi skal søge penge igen, så vil vi bevise, at vi har lavet noget selv, og at vi gerne vil være en del af det danske samfund, og så håber vi på at kunne få støtte næste år.

Ukrainsk Forening

Et blankt afslag kan virke som en underkendelse af værdien af den frivillige indsats, når det i virkeligheden måske bare handler om, at foreningen har søgt en forkert pulje.

FALDER MELLEML TO STOLE

Rapporten fremhæver endnu en vigtig problematik, nemlig at der kan være en risiko for, at etniske minoritetsforeninger bliver forfordelt i et støttesystem, der er indrettet efter danske foreninger, der er langt mere målrettede i forhold til klart definerede sociale opgaver. Her kan de for eksempel falde imellem de kommunale puljer såsom folkeoplysning og §18, fordi foreningerne hverken er rent folkeoplysende eller rent sociale.

Undersøgelsen giver også et eksempel på, at en forening har fået afslag på støtte, fordi foreningen, ud over sine mange folkeoplysende opgaver, også er samlingspunkt for en religiøs gruppe. Men flere kommuner understøtter ikke foreninger, der har til formål at forkynde et religiøst budskab som folkeoplysende foreninger.

“ ... de sidste to år har de sagt noget med: 'Jamen der står, at i er en religiøs forening, og i er ikke en oplysende forening', og det kunne vi ikke rigtig forstå...

Tyrkisk Forening

De etniske minoritetsforeningers vidtfavnende rolle, som både kulturelle, religiøse, oplysende og sociale foreninger for deres etniske gruppe, kan være en særlig udfordring i forhold til de praktiske krav for at opnå støtte.

EN DEL AF DEN SOCIALE INDSATS

Foreningslivet blandt etniske minoriteter i Danmark er omfattende — rapporten skønner, at der er over 500 etniske minoritetsforeninger rundt omkring i landet. Ofte er disse foreningers formål, at videreføre kulturen fra oprindelseslandet, men som undersøgelsen fra Frivilligrådet viser, så udfører hele 85 % samtidig én eller flere sociale opgaver. Det er alt fra mentorordninger, sprogtræning, lektiehjælp, idræt, hjælp til ældre og meget andet.

Asim Latif fra Frivillignet, der arbejder med at kapacitetsopbygge de etniske minoritetsforeninger, fortæller hvorfor det er vigtigt, at etniske minoritetsforeninger tager del i den sociale indsats:

“ Man skal passe på med at tro, at os i de store specialiserede danske organisationer, vi har alle de gode løsninger på de etniske minoriteters behov. Man skal nemlig ikke bare behandle målgruppen som nogen, der kun har problemer, de har også kompetencerne til at løse dem, og de har faktisk ofte selv en bedre ind-sigt i deres egne ønsker og behov.

Asim Latif

Undersøgelsens særlige økonomiske perspektiv viser, at foreningernes sociale indsats ikke er gået støt-tegiverne forbi: Bare 35 % blandt de foreninger, der ikke påtager sig sociale opgaver, modtager støtte fra enten kommune, stat eller fonde, mens det tal er oppe på 61 % for dem, der gør. Der investeres altså i de etniske minoritetsforeningers sociale indsats.

BROBYGGERE I LOKALSAMFUNDET

Undersøgelsen viser også, at etniske minoritetsforeninger gennem samarbejdsrelationer når langt ud over deres egen medlemsgruppe. Hele 80 % af foreningerne indgår i længerevarende samarbejder med andre foreninger, private virksomheder eller offentlige institutioner — ofte om at udføre sociale opgaver. Her er de tre største samarbejdspartnere andre etniske minoritetsforeninger, den kommunale forvaltning og danske foreninger.

Rapporten viser, at etniske minoritetsforeninger for eksempel bidrager til, at kommunerne kan komme i dialog med etniske minoritetsmiljøer og få indblik i aktuelle ønsker og behov.

MULIGHEDER FOR NYTÆNKNING

De etniske minoritetsforeningers ekspertiser kan med fordel inddrages i en samskabelsesproces med kommunerne for at tænke i innovative baner i integrationsindsatsen. Det er ekspertiser såsom foreningernes særlige indsigt i den etniske målgruppe og dens ønsker og behov. Eller at foreningerne kan nå borgere, der er svære for kommuner eller danske organisationer at nå — ofte med baggrund i tiltag, der kombinerer kultur og en social indsats.

For at foreningerne kan blive en aktiv medspiller i den proces, er det vigtigt, at de også kapacitetsopbygges til at opsamle viden og varetage sociale opgaver. Den organisatoriske kapacitetsopbyggelse bør gå hånd i hånd med, at foreningerne får adgang til nødvendige økonomiske ressourcer. Derfor skal vi være opmærksomme på foreningernes særlige udfordringer med at søge støtte, så et puljesystem, der er indrettet efter en traditionel dansk foreningsform, ikke forhindrer nye spændende tiltag.

**Den fulde rapport kan hentes på:
www.frivilligraadet.dk**

Frivilligrådet er et offentligt råd under Social- og Integrationsministeriet. Rådet skal skabe opmærksomhed om den frivillige sociale indsats og dens udfordringer samt sætte fokus på udviklingen af frivillighed i forhold til velfærdspolitiske områder.